

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՐԱՋԻՆ ՎԱՐԵՐԳԱԿՆ՝

ԵՒ

ԳՈՒՆՈՑԻ ՖԱՌԱՍՆ Ի ՔԻՈՃԻՄ.

ՈՐԱՅԵՑՆ անուանն պէտ զայն մարդ մեացնող հանճարն իսկ թէ երևս շատ տերու անձանօթ ըլլայ. բայց ապարոննեան քնարի դաշնակաւոր լարգու ձայնից հետո՝ աղգային երգոց վերածնութեան եւս հմուտ եղող մէկը չափտի գանդաղի գուշակել. զոր ինչ կ'ուզեմ համառուի գծել ասու:

Հոկտեմբերի վերջնիներ օրը, — յորում երկրորդ գարունը բոլոր իւր բարեհառուն պայծառութեամբ դեռ կը թեւապարէր վենեստկոյ աննման ճակին վերայ, և զշխոյն Աղջիքականի իւր հրապարիշ գեղաղով առ ինքն կը ձգէր օտարերկրեայ եկաւորոց բազմութիւնը, — կարպածեամբ զոնդայի մէջ սահելով Հայելիստման յրոյն երեսը կղզեկիս ացիշելութեան կու զայր այն անծանօթն՝ որ մի քանի օր յառաջ Գունոյի հրապարի թատրոնութեան, այն է Ֆանուոր մէջ իրեւ նշանաւոր վասերգակ ամենա ուշադրութիւնն իրեն զաւած էր. Այդ անծանօթն էր նա ինքն պարոն թէզար Ամիրշանեան (2). պարթեւական հասակով մի առողջ-

անձն և համակրելի երիտասարդ, հազիւ 28-30 տարեկան. որոյ արամազդեան թուխ յօնից ներքեւ կը փայլին երկու խոյորագեղ և կենդանի ակնողիք, և որ իւր ընտանի, բարեկիրթ և համեստ վարմունքով զիտէ շուտով ամենուն սիրելի և յարգելի ընել զինքը:

Տաղանդաւոր վառերգակիս թնութեամբ արդեւ զուարիթ փմաց վերայ կը փայլէր նյուպէս սրտի մեծ գոհունակութիւնն մի. վասն զիգեռ նոր ասպարէց երած Մեղիուանու համաւատոր իրաժշուանոցէն, հրաւիրուած էր ի Քիոնձիա (3). մասնակցելու վերոյիշեալ թատրոն գութեամեն. և հոն խուռն հանիսիսականաց օրտի և մոտաց վերայ գործած ահազին ազգեցու թեամբը՝ եօթնիցոց կորզած մէ արգէն սարդենեալ պակնծեր՝ Վալենտինի դերին մէջ. և քաղաքացեաց կողմէն իրեն առանձին ի պատի արուած թատրոնահանգիսին և ընծայականներով մեծով մեծով էր գէպի Վենետիկ, յայցելութիւն կղզեկիս:

Ամիրշանեանի ֆաւասի եղերերգութեան մէջ ունեցած այս տապին յաջողութեան և արուեստագիտութեան մի վերայ գաղափար մի առաջ համար մազմայիշ ընթերցողաց, քաղելով ըընենք աստ իսկական մի քանի թէրթերու քննադատութիւնքը:

բուևստին իւր գինը նուերեց: Այս բան է սկզբան շատ վլաստից եղաւ. Ամիրշանեանի համար է վաս զի երկուստէ առանց դրամօսի մասց. բայց յետոյ Աւագանունը Գ. և անգույքակալ ողորման կայսէր տէրութեւնը շնաւատալիվ անոր անամուր ձերթերից առանց խորութեան մեջ զար անոր վերայ. և երեւ տարի իւր ամանուէ կետերութիւն իրացնուացին մէջ ուսան կերը մշշ մշշ է Սեպիուան, ուր ուստի արուեստ կատարելու պարութեց:

5. Այս փոքրիկ քաղաք Վենետիկը հարաւային կողմէ կը զանուի, երկու ժամանակ է եղեւ կողմէն կը պատահ զայն: Ոնի 30-55 առաջ ընակից Ամ անց վախճանած է հայոցի Շենիքինեան ազնաւական գերգաստանէն Սոփէ. Գոթին կու եպիկոպուս: և Պ. Ամիրշանեան ևս կու պար կենզանացնելու հայտապատճեն մէռութեան մէռութ յիշատակը:

Պ. Բեղլար Ամիրզանեան.

Աղիականը՝ (L' Adriatico N. 277) կը գրէր՝
օրբով յառաջ՝ « Կը շարունակեն յաշլող-
թեամբ ի Փիստիք, Ֆառազի ներկայականու-
ները: Վայենտինի դեմ աստանձնաք է նորա-
մուտն Պր. Բեգար Ամիրաննեան (Հայացքի) որ
ունի զօրեղ միջոցներ, և այնպէս կը թարգմանէ
զայն, որ դուք կը կարծէք, թէ նա հին արուե-
տագէտ մ'է Աստուած հօգօ (Dio possente)՝
մինենի մէջ, Վայենտինի մահուան պահուն,
ուժգին ժափահարուեցաւ նա»:

Վայենտինի լրացիք (Gazzetta di Venezia N. 279). « Պ թէ զգար Ամիրաննեան՝ Վայեն-
տինի տարազոց ներքեւ՝ այնպիսի պերեաննենք
ցոյց տուաւ անսովոր արուեստիութեան, որ
անդադար ժափահարուեցաւ ու»:

Փոքր լրացիք (Lo Gazzettino N. 270). « Նո-
րամուտն է Պ. թէ զգար Ամիրաննեան: բայց ա-
մենահանձարեղ Վայենտինի դերին մէջ: Զայնը՝
կորովի և մեծածաւալ է: ինքնաբերաբար
ձայնարձակութիւնը մի կ'երգէ քաղջոր, և ա-
րուեստուն մէջ հասունացած արուեստագիտիք
մի ճարտարութեամբ»:

Խարազանք (Lo Staffile. N. 23). « Մեզ հա-
մար յայտնութիւն մ'էր Վակերգակն թէ զգար
Ամիրաննեան, Վայենտինի տարազոց: բոլոս-
դակ եղերբագւթեան մէջ է ամափահարուեցաւ:
իսկ մասնաւան մրմունին ատեն՝ անափ և որո-
տածայն կայթիւք: Ամիրաննեան երիսաւարդն
անխալ երգող մ'է նոխացեալ ի մին տարա-
ծուող ձայնի, որոյ նորոյ ատենիթիւնն է: ան-
չափապէս համարելի: Նա ինքն իսկ է ան-
թերի և ազդեցիկ գուսան մի, որ միշտ ախոր-
ժելի պիտի լինի՝ ուր ալ որ ներկայանալու
ըլլայ»:

Այլուետական աշխարհ (Il Mondo artistico N. 47) որ կը հրատարակուի ի Մեդիլուս կը
գրէ: « թէ զգար Ամիրաննեան ամենալաւ ա-
շակերտ, քաջ վարժամատին թովհանքինեայ,
սկսաւ հանդուման Քիոնիսիք թատերեամին
փայ, մասնակցելով երկու երեսեւի եղերբագու-
թեանց, այսինքն է ֆառասոփի և Պորդիանիք:
իւր յանզութիւնն ամենափայլուն և կատա-
րեալ եղաւ: Վենետինի րորդ այս թերթեն,
որոնք այդ պատարանով գրադեցան, ուրիշ բան
չդուան, բայց եթէ տառ անպայման դրուատիս
անոր գեղեցիկ և համարալից ձայնին, չնորիւ-
այն ամենալաւ վարժոցին՝ որուն կը համակեր-
պէ իւր երգն, և իւր գուսանակն տադան-
դըն: Մատանինի կ'ընեն նաև անոր այրական
զէմին և գեղարուեստական կեցուածքը տես-
լարանին փայ: և ուրախաւէտ գուշակութիւն-
ներ կ'ընեն անոր արուեստական ընթացքին
համար»:

Ծափանոյ (Flora N. 18) կը գրէ: « Գե-
րացածոց Վայենտին մ'է նորամուտն թէ զգար
Ամիրաննեան, որ փայտ իւր հայպարանօք մի
զեղեցիկ և վնասուց ձայնին հետ մրանել և զո-
գուանականութիւն, զոր կը պահանջէ երածը-
տութիւնն՝ իրբեւ վերջ գունդոփի: Պ. Ամիր-
աննեան երբ ճանչնայու ըլլայ արուեստին բո-
լոր նպաստներն և գաղտնիքը, պիտի լինի մին
յառաջնակարգ վասերբակներէն: որովհետեւ

իւր համակրական դիմաց հիտ՝ կը գուգէ ուրիշ
ձիրքեր եւս իւրաց թող անսայ մեզ ըլլալ միշտ
հասարամի թարգման, և չաստորի չափազան-
ցորէն բունուած շրջասփրկութիւն յառաջ եկած
դիրքագրգիւթ ամափահարութենէն: և կամ շա-
ռաջ հանող վերջաւորութենէն: Ալրուեստն իրմէ
դեռ ուրիշ և աւելի լուրջ բաներ կը պահանջէ:
ինքն եւս արուեստով պարտ ներշնչութիւնների միշտ
ենին բայց հասաւ: Եղջ քարի են մանաւանդ մըր-
մունջն և Վայենտինի մահը, զոր նա կատա-
րելապէս իւր մարմարացնէ իւր անձի վերաց ո»:

Նախընթաց գովեստներէն ուելի նշանակաւ-
լից և օգտակար ըլլալու նն, ըստ իս, մեր տա-
ղանաւուր երգին համար այս վերջին խօսքերը:
շնէր տարակուսիր, թէ նա որ վաստակասէր
մերով նման գեն կը չի ընթար բանաստեղծից և
և երաշուաց պարտիլին մէջ, և որոյ հոգով
հետամուռ է իւր արուեստի կաստարակագործու-
թեանան, այնպիսի քննադատութիւններէ ա-
ւելի օգուա պիտի քաղէ: քան թէ խորջ ընաւ:
Անենք թիւ մ'ալ Ամիրաննեան այս հայտա-
կուած Քիոնիսուցոց: Հոգու: 28 ուլլերթիւ հա-
մար անոր ծանած գեղցիկ ընծայականներէն
մին, յօրս սրտակաթ գովեստիք կը յայտնեն
իրենց իլուսի գունանակութիւնը: « Գէթէ և
Գոնոյ, որոց վերայ կը հանաւայ աշխարհ, սաեղո-
ծեցին այս համայական գործը՝ որ կը կոյսի
ֆանցաւ, որուն դուք, թէ զգար Ամիրաննեան:
ազնիւ զաւակ Արեւելից, Վայենտինի մասը
կատարեալապէս ներկայացուցիք գուսանական
և երաշուական արուեստից որոյր պահանջմանց
համաձայն, գանցաներով և ձգելով ի խօսուն
ժափահարութիւն Զեզ՝ յափշտակուած ժողո-
վորդը, որ ի Զեզ պահանջացմանը կը տեսնէ
նրամանակ և զարգացած արուեստագործու-
թինան: զեղարուեստի գուտուր ասպարագին
մէջ մաղթելով Զեզ արմաւենիս և ասրդենիս,
անմանց պիտի պահէ Զեր քաղցր յիշամակը»:

Վենիսարրց տօնին օրը մեր վանքի մէջ ան-
ցուց կէստուան՝ ժամը երեքին, հրամիրեցաւ
նա մեծ գալիքին նախակներ տալու համար իւր
անսպայի ճայնին և արուեստագիտութեան և
մեծ քաղցր ունացանք մի ժամ մայլ մերթ ընդ
մերթ ազգային եկեղեցական երգերու հետ:
նա և ֆառասոփի ամենափայլուն կտորները: Վո-
րա ճայնը երկար կերպերով իսկ կարծէք թէ ա-
ւելի յագուած կ'ուզէ գեռ՝ քան թէ կը նուազի:
Ամիրաննեան միան թատրերակ գուսան մի շէ:
այլ նոյն իսկ սրբազն երգերու քաջարուեստ
խօսնակ, զոր բոլոր հայկական առանձնայա-
կութեամբ եւրոպական նոտաներու վերածած-
է: և յարմար առթի մի կը սպասէ հրատարա-
կուու համար:

Զայնը կակուղ է, հաստատուն, զօրաւոր,
հնիւն և յուրիչ Անցնան ասնդիւց վերելին
առաջին աստիճանները մեղմորէն և վաս տօնով

կր ակսի, բայց իւր նուրբ զգացումէն և ար-
հետքն առաջնորդուած՝ աստիճանաբար երրեմն
այնպիսի առտակութեան կը հասնի, չորսին
ամենարաւ միջոցներու, որ կարուի է տիրել նոյն
իսկ հարիւրասոր գործիներէ և կողոգներէ
զանահարեւոյ համերգութեան մի վերայ: Եւ
եր անոր ուղղաբերձ կեցուածքով քաջաւանջ
կուրօքն ընդարձակուած է և արուեստվ բա-
ցուած բերանէն արտահաւածակ ահազին ճայն
այլիները բոլոր իրենց ընդարձակ ծածանում.
ներոնին և եղանակուորմանը ողը կը բազին,
կրնակ ըսել, թէ սովորական դաշին մի, կամ
եկեղից ինեղ կու զայ անոր. լայնածակ
թառուն մի հարկաւոր է, որպէս զի առան-
փիրար բեկաներու ընդարձակուին և մեղմանան:

Այս և նման բարեմասնութեամբ պահների
արդինքներ յառաջ կը բերէ մեր գունքակը,
խմբերդի մէջ: Զայնի և զգացմանց գիրագոյն
ուժերոն մի հարկաւոր է, որպէս զի առան-
փիրար բեկաներու ընդարձակուին և մեղմանան:
Այս միայն իւր ստանձնած գերին և եր-
գին հօդին է, որ սիրով և ինքանարկութեան
թեւերգով նկարած կը տեսնէք անդ: Ինչ-
պէս ի վերջաւորութեան այսպէս և ի սկզբան-
որութեան երգոյն՝ ջայնութիւն կամ այսպյու-
թիւն ըստու բանի հետքն անգամ չի տես-
նուիր յանձնին Ամիրյանանի: այլ բնութեան
և ազատ վայրոց երաժշտին պէտք ինքն ա-
զատ համարձակ կը սկի, կը պարզէ և կը գե-
ր իւր և ընդհանուր երաժշտութեան դայլայ-
լիկները: և անաւան եթէ նուզեցնան և պա-
հանացման վայրէնեն ըրած ժամանակ՝ ճայ-
նին փախարիթիւնն և նրութիւնը դեռ աւելի
լինէր, վասն զի իւր ճայնը ընութեամբ զօրաւոր
լիներով, կարծէք թէ շուզեր գիրարա արուես-
տէն նուածուիլ: Սակայն և այնպէս այս բան
անհամաժես կը պահնանուի, մանաւանդ մնան-
նաւագա մէջ, որ ճայնի մէն եւելէններու և
կրից զանազան թթթուանց միակ ներկայացաւ-
ցին՝ երգին է:

Սակայն առանց մեր յայտնած վափազին
իսկ՝ Վաենեանի մահուան մրմունին և մեզ
ծանօթ իշխեանքի մէջ ամենայազին զատո-
նիներ ցոյց կու տայ նաև դոյներու և շարժմանց
նարտար գործածութեամբ:

Ամրյանեանի ըստէն ատանելվ Հակամամե-
նին հանդիպած պատահական անյամզութիւնն
իւրեա համար շահաւետ դաս մ'նալած է: Հետե-
արար նո՞ր սցոր առաջնակարգ արուեստա-
գիրի մի զեր կատարելու վիճակին մէջ է, և
հակամանէն աւելի ատանելութիւններ կը
թուի ունենալ, նոյն իսկ նորուի Մեդիուանու-
ներածուանցին, որ Նէտպոլունին վեր է: բայց
և այնպէս շուզեր ինքնավստահութեամբ
իսկոյն վերաբանալ ի յուսիւս: Նաև մտսդիր
է դեռ ժամանակ ինչ մաս լինորապա, մանել
մայրաբազաք թառերգարաններու, մանել
նաևնաւոր եւերբերգութիւններու, կարգար բոլոր
թեր ու դէմ քննադատութիւնները: մէկ խօս-
քով քաջել ամէն օգուտ, և ամենայն կերպով
կատարելագործել իւր արուեստ, որուն այն-

բան սիրահարուած է և մեծ փոյթ ունի: Ա-
միրյանեանի այօմ 18էն աւելի ամբողջական
թառերգարաններ (4) այնպէս լաւ իւրացու-
ցեր է, որ առանց նախապատրաստութեան հոկ
կարող է անվիրէպ երցել, կամ ներկայացնել:
Նա դեռ Վենետիկ եղած պահուն ստացաւ
մի այլ ներկայացման հրաւէր, Մեդիուանու իշ-
ամախանցից կողմէն: Հետաքրքի ենիք իմա-
նանք, թէ ուր ի ինչ հիղանակի գործում կ'ե-
րել, թէ Քիոնայիք մէջ տուած անդ ներկա-
յացումները մէկ կողմէն, և միւս կողմէն ալ
օրգարաց տուած լիովի գովեստները մեծապէս
նախատեցին ցուտով տաղանդառար Վառերգա-
կիս համբաւը տարածելու խոյիլոյ մէջ: Նա
շատ կը փափազէր, որ իրեն Վենետիկը փի-
նակուէր. և կը յուսանք, թէ ուշ կամ շուտ
համբաւաւոր ցիկնիկէի մէջ եւս կը լսեցնէ իւր
ձայնը և պատիք կը բերէ հայ անուան: որուն
համար մաղթելով կատարելամ յաջողութիւն,
կը մամք իւր վերաբարձրեալ:

Բեզզար Ամիրյանեան ազգային առաջին վա-
սերգակն է, որով զրադեցաւ և պիտի զրազի
իտարական մամուլը, ինչպէս Հակամանան ալ
ուուածին վերաբարձրը Ուսուփի մէջ Արաբու-
թեամբ լսեցնիք Ամիրյանեանէն, թէ այժմ մազգաւ
յին որդի (8) ուսանողք և որհիւ եւս կը պատ-
րաստուին Մեդիուանու իրաշշտանոցին մէջ,
որոց ունանէ զիկրագակ և ունանք այ բամբեր-
գիններ են, և քիչ ժամանակէն պիտի աւար-
տեն իրենց նանդացն և հաստրակաց ներկա-
յացումներու մասնակիցին:

Փափագելի էր՝ որ թուրբահայերն ալ խրա-
խուսուած այր փայլուն օրինակներէն, իրենք
եւս յանախէին յերգապանոյն մասնազիտու-
թեան համար, որոյ պահանա և պէտու այնքան
զգալի է այսօր՝ հայ թատերաբեմին վերայ:
իսկ ուսահայոց, - որոնք աւելի զիկրութիւն-
ներ ունին, - խորհուրդ կու տայինք: որ գուս-
նական երգեցողութեան հետ հաւասարապէս
կարեւորութիւն տային նուև թատերական
դերասանութեան, որուն համար ստէպ գան-

1. Այսէնք և Faust, Puritani, Traviata, Aida, Carmen, Ernani, Favorita, Forza del Destino, Rigoletto, Africana, — Un ballo in Maschera, Lucia, Trovatore, Ugonotti, Pagliaci e Cavalleria Rusticana.

2. Որոց մասնակներ և մասնագիտութիւնները կը
չափանկեցն են: Օրեւոր Եվլուսին Խօնական թեթէ
գիլերգակ (Soprano leggiere, Կամ lirico). — Արդէ
կատարեան են երեարաբերգուակ (Tenore lirico և drame-
ticco). առն ունեղ, քազզը և հրամակ անց: -
Արդարութ Խօնակը ունեղ և ողերգական վաներ-
գակ (Baritone dramatico): իսկ աւարտազա մէջ
յերասակութեան արժանի են առնենդեր ներկա շահ-
անաւանի և Ամիրյանեանի նոյնպէս Եւլուսին, Աֆ-
դէնիս, Մարտին, Վլադիմէր, արկին նիւն ԶՄ-
դէրէ և Օրեւոր Յանէ Պողոյէն:

զատներ կը լուսին թերթերու մէջ որպէս զի հանգուցալ Աղամեանի այնան փառօք և պարծանօք յաջողոցաց գործը՝ ոչ միայն չի նուազի և մեռնի, այլ մանաւանդ թէ ժամանակին յառաջադիմութեան պահանջնին համաձայն եւս քանի զեւս զարգանայ յազգին:

Համոզուած ենք գործեալ, որ այս ընթացքին հետեւելով ոչ միայն հետզետէ դեռ ուրիշ ծածուկ հանարներ եւս պիտի կարևորանան յերեւան զալ, այլ գեղարուստից և կրթութեան զործն եւս նոր զարկ մի պիտի առնու:

Հուսկ ուրեմն այս ապթիւ մեր խօսքն ուղղելով վերյիշեալ արդէն լաւ պատրաստուած և պատրաստուելիք երգչաց և երգչուիներուն, կ'առաջարկինք, որ նուսաց այս ինչ կամ այն բարձրագոյն ընկերութեան հետ պարտաւորիչ կապերով գեռ չի կաշկանդուած, միանային ընդդեմկալարութեամբ կարա Մուրզայի, կամ Վահ-

րամ Ավանեսանի, որ ի Վիեննա կատարեկա գործած է իւր երաժշտութիւնը, և վերջերս իւրիւ նշանաւոր դաշնակահար համբաւ սուացաւ Անգղիոյ մէջ և գուասնական մի ընտարի խումբ կազմէին ազգային թատերաբեմի համար, գիտակալով որ այս բանս իրենց համար շատ պատարաեր պիտի լին և հայ հասարակութեան ընդհանուր գոհունակութեան պատճառ: Իրաք այսիսի խմբի մի կազմակերպութիւնն այնու աւելի պիտի գիրավայ, եթէ գեղարդաստից հետազգային պատույն նախանձախրնդիր հարուստներէն ումակք գէթ գործիր նիւթական վարչութիւնն, այսինքն է դրամական երթամտից մատակարարութիւնն իրենք ստանձնէին, երգչաց հետ կանխաւ պայմանաւորելով, ինչիւ կը տեսնենք յիշրոպայ: Ազգային ուրիշ թերթերն եւս իրենց կարծիքը կը յայտնեն անշուշն այս մասին:

Հ. Բ. Ս.

ԹԱԳԱԽՈՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ ՀՈԳԻ ՄԸ

Այս խորագրով (Une âme royale et chrétienne) գեր. Տիգրադ՝ Պարիսի Աստուածամոր հեկենցոյն ամրիոնին վրայ Փելիքս և Մոնսարք հարց յաջորդը, Ռազմական Աշխարհական (Faculté) ուղղիւը, հետևեալ հատուածը կը նուիրէ Պարիսու կոմսին յիշատակին:

Մ բ Ո Ւ Ն Ա Կ Ա Ն հոգի մը եղաւ նա և որշափ ջանց ըլլուի ստելու այս հասաւութեամբ հասաւութեամբ անշափառ, այնշափ աւելի պիտի հասաւութեամբ ատեմ ապացուտթեամբք: Քաղաքաբանականին նկատմանը՝ չեմ ուզեր ինքզինքն վուանզի մէջ զնել, և թէպէտ տարակոյ չկայ որ Պարիսու կոմսին քաղաքականութեան մէջ ունեցած գերը՝ շահազդրական է մեծապէտ, բայց այն նանցընելու և հուակելու հոզը այլոց թողարկ, միայն բարյախան կերպով ուստիմասիրելու ձեռք քարնեմ:

Այս՝ մինչեւ կենացը վերջի օրերը, յոր ոգւյն մեծութիւնը ալ աւելի ամենուն աշքին փայլեցաւ, Լուրզովիկոսի Փիլիպպեայ թոռը՝ ամբոխին համար երբեք արքունի կերպարանաց ազգեցութիւնը շունեցաւ: Նոյն կակ արտաքին՝ թէպէտ վայելլութեամբ լի

գէմքին վրայ, շքեղութիւնը և փայլ կը պակսէր: Լորջ և համեստութիւնը սիրող միաբար մ'էր, և շախորժելով ինքզինքը երկցընել և վրան խօսիլ ատը, բնական ընդդիմութիւն մը ունեցաւ այն զիրին միջոցները գործածելով՝ որովք շափառը մարզիկ քաջութեան և արդեանց սպակաը կը լցցընեն, և զորութեամբ հնչուան նապոլէնին նման հանձարներ, իրենց օգնական առած են:

Եղան ումանք որ ի՞ր արքայավայել բարեմասնութիւնը միտելու համար՝ մէջ բերին կենացը մէջ ունեցած կարծեաց և լեզուի փոփոխութիւններն, Այսպիսի կարծիք մը արդար չէ: Ժամ զի այդ բաղնիքը՝ չեն ուզած նկատել այն բնական և արամարանական շրջափոխութիւններն (évolutions) զոր հասակն ե կիսուածք կրնան արթնցընել բա-